

Onsdag 12 januari 2005

Artikel 6
Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... ⁽¹⁾. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs.

Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna får i enlighet med fördraget behålla eller sätta i kraft bestämmelser som är mer förmånliga för den skadelidande parten än de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 8
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ 24 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft.

P6_TA(2005)0004

Konstitution för Europa

Europaparlamentets resolution om fördraget om upprättande av en konstitution för Europa (2004/2129(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa (nedan kallat "konstitutionen"),
- med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, ändrade genom Europeiska enhetsakten samt Maastricht-, Amsterdam- och Nicefördragen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ⁽¹⁾,
- med beaktande av förklaringen från Europeiska rådets möte i Laeken ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Europeiska rådets möte i Laeken, Laekenförklaringen om unionens framtid, SN 273/01, 15.12.2001.

Onsdag 12 januari 2005

- med beaktande av sina resolutioner ⁽¹⁾ som banar väg för en konstitution för Europa,
- med beaktande av sina resolutioner ⁽²⁾ inför tidigare regeringskonferenser samt sina resolutioner ⁽³⁾ om resultaten av dessa,
- med beaktande av utkastet till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa, som Europeiska konventet enhälligt antog den 13 juni och 10 juli 2003, och sina resolutioner ⁽⁴⁾ inför och efter konventets arbete,
- med beaktande av yttrandena av den 17 november 2004 från Regionkommittén ⁽⁵⁾ och av den 28 oktober 2004 från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ⁽⁶⁾ som begärts av Europaparlamentet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av de synpunkter som framfördes av företrädarna för de regionala sammanslutningarna, arbetsmarknadens parter och det civila samhället vid en offentlig utfrågning som hölls den 25 november 2004,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel, budgetutskottet, budgetkontrollutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för regional utveckling, jordbruksutskottet, fiskeriutskottet, utskottet för rättsliga frågor, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt utskottet för framställningar (A6-0070/2004),

⁽¹⁾ Resolution av den 14.2.1984 om utkastet till fördrag om Europeiska unionen (EGT C 77, 19.3.1984, s. 53, föredragande: Altiero Spinelli, 1-1200/1983); Resolution av den 11.7.1990 om Europaparlamentets riktlinjer om utkastet till en konstitution för Europeiska unionen (EGT C 231, 17.9.1990, s. 91, föredragande: Emilio Colombo, A3-0165/1990); Resolution av den 12.12.1990 om Europeiska unionens konstitutionella grunder (EGT C 19, 28.1.1991, s. 65, föredragande: Emilio Colombo, A3-0301/1990); Resolution av den 10.2.1994 om konstitutionen för Europeiska unionen (EGT C 61, 28.2.1994, s. 155, föredragande: Fernand Herman, A3-0064/1994); Resolution av den 25.10.2000 om fördragets konstitutionalisering (EGT C 197, 12.7.2001, s. 186, föredragande: Olivier Duhamel, A5-0289/2000).

⁽²⁾ Resolution av den 14.3.1990 om regeringskonferensen inom ramen för Europaparlamentets strategi för Europeiska unionen (EGT C 96, 17.4.1990, s. 114, föredragande: David Martin, A3-0047/1990); Resolution av den 11.7.1990 om regeringskonferensen inom ramen för Europaparlamentets strategi för Europeiska unionen (EGT C 231, 17.9.1990, s. 97, föredragande: David Martin, A3-0166/1990); Resolution av den 22.11.1990 om regeringskonferenserna inom ramen för Europaparlamentets strategi för Europeiska unionen (EGT C 324, 24.12.1990, s. 219, föredragande: David Martin, A3-0270/1990); Resolution av den 22.11.1990 om Europaparlamentets yttrande om sammankallande till regeringskonferenserna om EMU och den politiska unionen (EGT C 324, 24.12.1990, s. 238, föredragande: David Martin, A3-0281/1990); Resolution av den 17.5.1995 om hur Fördraget om Europeiska unionen fungerar inför regeringskonferensen 1996 – genomförande och utveckling av unionen (EGT C 151, 19.6.1995, s. 56, föredragande: Jean-Louis Bourlanges och David Martin, A4-0102/1995); Resolution av den 13.3.1996 om (i) Europaparlamentets yttrande om sammankallande till regeringskonferensen och (ii) utvärdering av reflektionsgruppens arbete och preciseringen av Europaparlamentets politiska prioriteringar inför regeringskonferensen (EGT C 96, 1.4.1996, s. 77, föredragande: Raymonde Dury och Hanja Majj-Weggen, A4-0068/1996); Resolution av den 18.11.1999 om förberedelserna inför reformen av fördragen och nästa regeringskonferens (EGT C 189, 7.7.2000, s. 222, föredragande: Giorgos Dimitrakopoulos och Jo Leinen, A5-0058/1999); Resolution av den 3.2.2000 om sammankallandet av regeringskonferensen (EGT C 309, 27.10.2000, s. 85, föredragande: Giorgos Dimitrakopoulos och Jo Leinen, A5-0018/2000); Resolution av den 16.3.2000 om utarbetandet av en stadga om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen (EGT C 377, 29.12.2000, s. 329, föredragande: Andrew Duff och Johannes Voggenhuber, A5-0064/2000); Resolution av den 13.4.2000 om Europaparlamentets förslag till regeringskonferensen (EGT C 40, 7.2.2001, s. 409, föredragande: Giorgos Dimitrakopoulos och Jo Leinen, A5-0086/2000).

⁽³⁾ Resolution av den 16.1.1986 om Europaparlamentets ståndpunkt om Europeiska enhetsakten, som antogs av regeringskonferensen den 16 och 17 december 1985 (EGT C 36, 17.2.1986, s. 144, föredragande: Altiero Spinelli, A2-0199/1985); Resolution av den 11.12.1986 om Europeiska enhetsakten (EGT C 7, 12.1.1987, s. 105, föredragande: Luis Planas Puchades; A2-0169/1986); Resolution av den 7.4.1992 om resultaten av regeringskonferenserna (EGT C 125, 18.5.1992, s. 81, föredragande: David Martin och Fernand Herman, A3-0123/1992); Resolution av den 19.11.1997 om Amsterdampfördraget (EGT C 371, 8.12.1997, s. 99, föredragande: Iñigo Méndez de Vigo och Dimitris Tsatsos, A4-0347/1997); Resolution av den 31.5.2001 om Nicefördraget och Europeiska unionens framtid (EGT C 47 E, 21.2.2002, s. 108, föredragande: Iñigo Méndez de Vigo och António José Seguro, A5-0168/2001).

⁽⁴⁾ Resolution av den 29.11.2001 om den konstitutionella processen och unionens framtid (EGT C 153 E, 27.6.2002, s. 310, föredragande: Jo Leinen och Iñigo Méndez de Vigo, A5-0368/2001); Resolution av den 24.9.2003 om utkastet till fördrag om upprättande av en konstitution för Europa och Europaparlamentets yttrande om sammankallandet av regeringskonferensen (EUT C 77 E, 26.3.2004, s. 255, föredragande: José María Gil-Robles Gil-Delgado och Dimitris Tsatsos, A5-0299/2003).

⁽⁵⁾ ReK 354/2003, ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽⁶⁾ EESK 1416/2004, ännu ej offentliggjort i EUT.

⁽⁷⁾ P6_PV(2004)09-14, punkterna 8.2 och 8.3.

Onsdag 12 januari 2005

och av följande skäl:

- A. Europeiska unionen har under sin historias gång spelat en viktig roll i arbetet för att skapa ett ständigt växande område av fred och välfärd, demokrati och frihet, rättvisa och säkerhet.
  - B. Konstitutionen stärker dessa framsteg och innehåller dessutom viktiga ändringar som är nödvändiga för att man skall kunna bibehålla och utveckla EU:s kapacitet, med tjugofem eller potentiellt ännu fler medlemsstater, att agera på ett effektivt sätt såväl inom som utom unionens gränser.
  - C. Europaparlamentets engagemang för att utarbeta en konstitution ända sedan de första direkta valen kröntes med det lyckade arbetet i konventet, som utarbetade texten genom en demokratisk, representativ och öppen metod som visade sig alltigenom effektiv, tog hänsyn till unionsmedborgarnas bidrag och resulterade i ett samstämmigt förslag som i stort sett lämnades oförändrat av regeringskonferensen.
  - D. Konstitutionen är en kompromiss som behövde godtas av samtliga medlemsstater. Det var därför nödvändigt att stryka vissa förslag, bl.a. några av dem som lagts fram av Europaparlamentet och konventet. Enligt förslagsställarna skulle dessa förslag ha inneburit ytterligare förbättringar av unionen, varav många dock förblir möjliga i framtiden.
  - E. Det faktum att samtliga nationella regeringar i Europeiska unionen godkänt konstitutionen visar att alla medlemsstaternas folkvalda regeringar anser att denna kompromiss utgör den grund på vilken de önskar bygga sitt gemensamma arbete i framtiden. Det krävs nu maximalt politiskt engagemang av var och en av dem för att texten skall kunna ratificeras före den 1 november 2006.
  - F. Konstitutionen har i den offentliga debatten utsatts för en del kritik som inte speglar det egentliga innehållet eller den rättsliga innebörden av dess bestämmelser. Konstitutionen kommer inte att leda till att det skapas en centraliserad "superstat", den stärker snarare än försvagar unionens sociala dimension och beaktar Europas historiska och andliga rötter genom hänvisningar till det kulturella, religiösa och humanistiska arvet.
1. Europaparlamentet konstaterar att konstitutionen, sett i sin helhet, utgör en bra kompromiss och en avsevärd förbättring av de befintliga fördragen och kommer, när den trätt i kraft, att medföra uppenbara fördelar för medborgarna (liksom för Europaparlamentet och de nationella parlamenten såsom deras demokratiska företrädare), för medlemsstaterna (inbegripet deras regioner och lokala myndigheter), för EU-institutionernas effektivitet och således för Europeiska unionen som helhet.

Större tydlighet beträffande unionens karaktär och mål

2. Europaparlamentet ser positivt på att konstitutionen skapar större tydlighet för medborgarna vad gäller unionens karaktär och mål samt beträffande förhållandet mellan unionen och medlemsstaterna, främst av följande skäl:
- a) Den komplexa uppsättningen europeiska fördrag ersätts av ett enda mer lättläst dokument, i vilket unionens mål och befogenheter samt begränsningarna av dessa liksom dess politiska styrmedel och institutioner fastställs.
  - b) Unionens dubbla legitimitet understryks, och det görs tydligare att det är en union av stater och medborgare.
  - c) Medlemsstaternas gemensamma värden som unionen bygger på och som skapar starka band mellan unionens medborgare har lyfts fram och fått större utrymme.
  - d) Unionens mål och de principer som ligger till grund för dess verksamhet och dess förbindelser med medlemsstaterna klargörs och definieras tydligare.
  - e) Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning bekräftas som ett av unionens mål.

Onsdag 12 januari 2005

- f) Det införs nya allmänt tillämpliga bestämmelser om en hög sysselsättningsnivå, främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män, undanröjande av varje form av diskriminering, bekämpning av socialt utanförskap och främjande av social rättvisa, socialt skydd, en hög utbildnings- och folkhälsonivå, konsumentskydd, en hållbar utveckling samt respekt för tjänster i allmänhetens intresse.
- g) Den förvirring som råder beträffande "Europeiska gemenskapen" och "Europeiska unionen" kommer att upphöra i och med att EU slås samman till en enda rättslig enhet.
- h) De europeiska rättsakterna förenklas och ges tydligare och mer lättbegripliga benämningar: "europeiska lagar" och "europeiska ramlagar" ersätter de många olika benämningar på rättsakter som används idag (som förordning, direktiv, beslut, rambeslut, m.m.).
- i) Den erbjuder garantier för att unionen aldrig kommer att bli en centraliserad och enväldig "superstat":
- Stor vikt läggs vid decentralisering, vilket kommer till uttryck i vändningen "förenade i mångfalden".
  - Skyldigheten att respektera medlemsstaternas "nationella identitet, som kommer till uttryck i deras politiska och konstitutionella grundstrukturer, inbegripet regionalt och lokalt självstyre".
  - Principen om kompetensfördelning (enligt vilken unionen endast har de behörigheter som medlemsstaterna gett den), subsidiaritetsprincipen samt proportionalitetsprincipen.
  - Medlemsstaternas medverkan i unionens beslutssystem och vid ändringar av det.
- j) Att unionens symboler förs in i konstitutionen kommer att skapa större medvetenhet om unionens institutioner och deras verksamhet.
- k) En solidaritetsklausul mellan medlemsstaterna gör att medborgarna kan förvänta sig stöd från alla delar av unionen i händelse av en terroristattack, en naturkatastrof eller en katastrof orsakad av människan.

Ökad effektivitet och förstärkt roll i världen

3. Europaparlamentet ser positivt på att unionens institutioner i och med konstitutionens ikraftträdande kommer att kunna utföra sina uppgifter på ett mer effektivt sätt, främst av följande skäl:

- a) En avsevärd utvidgning görs av de områden inom vilka regeringarna vid rådsmöten kommer att fatta beslut genom kvalificerad majoritet i stället för enhällighet vid omröstningar, vilket är en viktig förutsättning om en union av tjugofem stater skall kunna fungera utan att blockeras av veton.
- b) Ordförandeskapet för Europeiska rådet kommer att vara på två och ett halvt år i stället för att rotera var sjätte månad.
- c) Antalet ledamöter i kommissionen kommer att minskas från och med 2014 genom att ett system med lika rotation mellan medlemsstaterna införs.
- d) EU:s synlighet och kapacitet som aktör på den internationella arenan kommer att förstärkas.
- Europeiska unionens höge representant för utrikes- och säkerhetspolitiken och kommissionsledamoten för yttre förbindelser – två poster som skapar dubbelarbete och förvirring – smälter samman till en enda post som unionens utrikesminister som är en av kommissionens vice ordföranden och som sitter som ordförande för rådet (yttre förbindelser) samt som kan föra unionens talan i frågor där det finns en gemensam ståndpunkt.
  - Det kommer att finnas en gemensam europeisk avdelning för yttre åtgärder, som måste vara så nära knuten till kommissionen som möjligt och som måste leda till att gemenskapen i Europa stärks.
  - Den status som rättssubjekt som Europeiska gemenskapen tidigare åtnjutit överförs till unionen, vilket kommer att förbättra dess möjligheter att agera i internationella frågor och att fungera som part i internationella överenskommelser.
  - Unionens kapacitet att utveckla gemensamma strukturer inom säkerhets- och försvarspolitiken stärks, samtidigt som den flexibilitet som är nödvändig för att hänsyn skall kunna tas till medlemsstaterna olika strategier i sådana frågor säkerställs.

Onsdag 12 januari 2005

- e) Antalet EU-rättsakter och förfaranden för att anta dessa kommer att minska. Åtskillnaden mellan rättsakter och instrument för genomförande blir tydligare.
- f) Förfarandena inom unionens verksamhet i rättsliga och inrikes frågor bli mer effektiva, vilket borgar för påtagliga framsteg när det gäller rättsliga frågor, säkerhet och invandringsfrågor.
- g) Inom en rad andra områden blir det enklare att fatta beslut om att tillämpa den framgångsrika gemenskapsmetoden när det finns en gemensam politisk vilja att göra detta.
- h) Det kommer att finnas utrymme för flexibla lösningar när inte alla medlemsstater vill eller kan gå framåt på vissa politikområden samtidigt.

Ökad demokratisk ansvarighet

4. Europaparlamentet ser positivt på att medborgarna ges ökad kontroll över Europeiska unionens verksamhet genom att den demokratiska ansvarigheten ökar, framför allt till följd av följande förbättringar:

- a) All EU-lagstiftning skall innan den antas granskas av de nationella parlamenten och, med några få undantag, godkännas av både de nationella regeringarna (i rådet) och det direktvalda Europaparlamentet – vilket innebär parlamentarisk kontroll i en omfattning som saknar motstycke i någon annan överstatlig eller internationell struktur.
- b) Alla EU-förslag skall översändas till de nationella parlamenten i god tid för att dessa skall hinna diskutera dem med landets ministrar innan rådet antar en ståndpunkt. De nationella parlamenten kommer även att ges en rätt att motsätta sig förslag till lagstiftning om de anser att ett förslag går utöver Europeiska unionens behörighetsområde.
- c) Europaparlamentet skall som regel stå på jämlik fot med rådet vad gäller unionens lagstiftningsförfaranden.
- d) Kommissionens ordförande skall väljas av Europaparlamentet, vilket innebär att det skapas en koppling till resultaten från valen till Europaparlamentet.
- e) Unionens utrikesminister, som skall utses av Europeiska rådet efter godkännande av kommissionens ordförande, kommer att vara ansvarig inför både Europaparlamentet och Europeiska rådet.
- f) Enligt ett nytt budgetförfarande skall Europeiska unionens samtliga utgifter, utan undantag, godkännas av såväl rådet som Europaparlamentet, så att alla utgifter omfattas av full demokratisk kontroll.
- g) Kommissionens utövande av delegerade lagstiftningsbefogenheter skall inlemmas i ett system med övervakning från Europaparlamentets och rådets sida, vilket kommer att göra det möjligt för båda dessa institutioner att återkalla kommissionsbeslut som de motsätter sig.
- h) De externa organen, särskilt Europol, skall underkastas en större parlamentarisk granskning.
- i) När rådet behandlar och antar EU-lagstiftning skall dess möten vara offentliga.
- j) Regionkommitténs roll skall förstärkas.
- k) Även Europaparlamentet ges rätt att lägga fram förslag om framtida översyn av konstitutionen. Granskningen av alla föreslagna ändringar måste göras av ett konvent, såvida inte parlamentet anser att detta inte är nödvändigt.

Utökade medborgerliga rättigheter

5. Europaparlamentet ser positivt på att medborgarnas rättigheter stärks som en följd av följande förbättringar:

- a) Inlemmandet av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i konstitutionens del II betyder att all EU-lagstiftning, alla åtgärder som EU-institutionerna vidtar och alla åtgärder som grundar sig på EU-lagstiftningen måste stå i överensstämmelse med bestämmelserna i stadgan.
- b) Europeiska unionen skall ansluta sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och därmed underställa unionen samma externa granskning som medlemsstaterna.

Onsdag 12 januari 2005

- c) Genom nya bestämmelser underlättas medborgarnas, arbetsmarknadens parter, representativa organisationers och det civila samhällets deltagande i unionens överläggningar.
- d) Det kommer att införas av ett europeiskt medborgarinitiativ, som gör det möjligt för medborgarna att lägga fram förslag i frågor som de anser behöver regleras av en EU-rättsakt för att konstitutionen skall få genomslag.
- e) Enskildas tillgång till unionens domstol inom ramen för EU:s lagstiftning kommer att utvidgas.

Slutsatser

- 6. Europaparlamentet ställer sig bakom konstitutionsfördraget och stödet till fullo dess ratificering.
  - 7. Europaparlamentet anser att denna konstitution kommer att fungera som en stabil och varaktig ram för Europeiska unionens framtida utveckling, en ram som kommer att möjliggöra framtida utvidgningar och även tillhandahålla de mekanismer som krävs för att genomföra en översyn av konstitutionen när detta är nödvändigt.
  - 8. Europaparlamentet är villigt att använda sin nya initiativrätt enligt konstitutionen till att föreslå förbättringar i konstitutionen.
  - 9. Europaparlamentet hoppas att alla EU-medlemsstater kommer att kunna ratificera fördraget senast i mitten av 2006.
  - 10. Europaparlamentet upprepar sitt krav på största möjliga insatser för att på ett lättbegripligt och objektivt sätt informera de europeiska medborgarna om innehållet i konstitutionen. När konstitutionens text sprids bland medborgarna (i fullständig version eller i sammanfattning) uppmanas EU-institutionerna och medlemsstaterna därför att göra en tydlig åtskillnad mellan de beståndsdelar som redan är i kraft i de nuvarande fördragen och de nya bestämmelser som tillkommer genom konstitutionen. Detta bör göras både av pedagogiska skäl och för att klargöra sammanhangen. Parlamentet uppmanar dem också att erkänna den roll som det civila samhällets organisationer spelar i diskussionerna om ratificeringen. Tillräckligt med stöd bör även beviljas så att organisationerna kan engagera sina anhängare i diskussionerna inom hela EU och främja medborgarnas aktiva deltagande i diskussionerna om ratificeringen.
- *
*   *
- 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och betänkandet från utskotten för konstitutionella frågor till medlemsstaternas parlament samt till rådet, kommissionen och de f.d. ledamöterna av Europeiska konventet samt att se till att hela parlamentet, inbegripet dess informationskontor, tillhandahåller omfattande information om konstitutionen och parlamentets inställning till den.
-